

NABOŻEŃSTWO MISYJNE DLA MŁODYCH

Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam (J 20, 21)

Uwagi: *Kapłan wystawia Najświętszy Sakrament na ołtarzu. Monstrancję stawia na podwyższeniu. Pod monstrancją kładzie otwarty Ewangeliarz lub Pismo Święte. Jest to widoczny znak tego, że Chrystus jest obecny w swoim Ciele i Słowie oraz że Eucharystia jest uczta przy dwóch stołach – słowa Bożego oraz Ciała i Krwi Pańskiej. Obok ołtarza ustawia się koszyk z fragmentami Pisma Świętego.*

Pieśń na wejście: *Jesteśmy piękni Twoim pięknem Panie...*

W imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Rozważanie wstępne:

Przychodzimy dziś spotkać się z Tobą Jezu Chryste, który jesteś obecny w swoim Słowie oraz Ciele i Krwi. Mamy wielkie szczęście, że poznaliśmy Cię, że przekazana nam została wiara w Twoją obecność, że osobiście możemy rozwijać tę wiarę i pogłębiać więź z Tobą, zwłaszcza podczas Eucharystii, która jest uczta przy dwóch stołach – słowa Bożego oraz Ciała i Krwi Pańskiej. Wielu jednak nie zna Ciebie wcale, wielu odwróciło się od

Ciebie. Do tych osób posyłasz nas – współczesnych świadków nowej ewangelizacji. *Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam* – te słowa skierowałeś do Apostołów w dniu swojego zmartwychwstania.

My młodzi, którzy mamy być solą ziemi i światłem świata, którzy mamy budować swoje życie na Tobie Chryste, jesteśmy powołani do świadczenia o Tobie i do budowania Twojego Królestwa. Ale zanim nas pošlesz do domów, szkół, miejsc pracy, wzywasz nas do głębokiej więzi z Tobą. W jaki sposób możemy pogłębiać te relacje? Właśnie przez sakramenty, w których jesteś obecny jako zmartwychwstały Pan. Ty obdarzyłeś nas łaską chrztu, ale możemy tę łaskę wciąż rozwijać przez dary Ducha Świętego otrzymane w bierzmowaniu, przez pojednanie i pokutę w czasie spowiedzi, przez umocnienie w Komunii św., przez sakramentalne posłanie nas do małżeństwa lub kapłaństwa. Ty nam wszystko dajesz, czego nam potrzeba! Jak możemy nie podzielić się tą łaską z innymi?

Pieśń: *Oto ja pošlij mnie...*

Lektura Słowa Bożego:

Następuje dłuższa i spokojna lektura Pisma Świętego. Fragmenty wybrane do wyboru:

J 20, 19-22; Łk 24, 13-35; J 21, 1-19; J 14, 1-14; J 14, 15-20; J 17, 20-26; Łk 4, 16-21; Łk 5, 1-11; Łk 9, 1-6; Mt 13, 31-33; Mt 9, 35-37; Mt 28, 16-20.

Po przeczytaniu fragmentów, następuje adoracja Pisma Świętego przez ucałowanie Go. Osoby mogą wziąć ze sobą fragmenty słowa Bożego złożone w koszyku obok ołtarza.

W czasie adoracji Słowa śpiewa się pieśń:

Twoje Słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Z Orędzia Misyjnego papieża Benedykta XVI na tegoroczny Światowy Dzień Misyjny:

Liturgia jest zawsze powołaniem «ze świata» i nowym posłaniem «do świata», aby dawać świadectwo temu, czego się doznało: zbawczej mocy Słowa Bożego, zbawczej mocy tajemnicy paschalnej Chrystusa. Wszyscy, którzy spo-

tkali zmartwychwstałego Pana, czuli potrzebę, by powiedzieć o tym innym, tak jak dwaj uczniowie z Emaus. Po tym, jak rozpoznali Pana przy łamaniu chleba, *w tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu* i opowiedzieli im o tym, co przydarzyło się im w drodze (por. Łk 24, 33-34). Papież Jan Paweł II napominał, byśmy *czuwali, byli gotowi rozpoznać Jego oblicze i spieszyc do braci, aby nieść im wspaniałą nowinę: „Widzieliśmy Pana!”*.

Pieśń: *Nie bój się, wypłynij na głębie...*

Z encykliki *Redemptoris missio* bł. Jana Pawła II:

***Panie, oto ja, jestem gotowy! Poślij mnie!* (por. Iz 6, 8)**

Współpraca wyraża się również w trosce o powołania misyjne... Troska o powołania misyjne stanowi sedno współpracy: głoszenie Ewangelii wymaga głosicieli, żniwo potrzebuje robotników, misji dokonują przede wszystkim mężczyźni i kobiety poświęceni na całe życie dziełu Ewangelii, gotowi iść na cały świat i nieść zbawienie. Dlatego też pragnę jeszcze raz przypomnieć potrzebę *troski o powołania misyjne*. Świadomi odpowiedzialności powszechnej chrześcijan za wkład w dzieło misyjne i rozwój ubogich ludów, winniśmy wszyscy stawiać sobie pytanie, dlaczego w różnych narodach, podczas gdy rośnie zapotrzebowanie, powołania misyjne, które są prawdziwą miarą oddania się braciom, narażone są na gwałtowny spadek. Powołania kapłańskie i zakonne są nieomylnym znakiem żywotności danego Kościoła.

Młodych zaś proszę, by wsłuchiwali się w słowa Chrystusa, który mówi do nich, jak niegdyś do Szymona Piotra i Andrzeja nad jeziorem: *Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi* (Mt 4, 19). Niech wam nie zabraknie odwagi, by odpowiedzieć za Izajaszem: *Panie, oto ja, jestem gotowy! Poślij mnie!* (por. Iz 6, 8). Czeka was życie pasjonujące, doznacie prawdziwej radości głoszenia Dobrej Nowiny tym braciom i siostram, których poprowadzicie po drogach zbawienia.

Modlitwa:

Święci to ci ludzie, którzy odważnie podjęli wezwanie, by budować Królestwo Boże w swoim środowisku. Ich twórcze realizowanie planów Bożych do dziś przynosi owoce w postaci różnych dzieł miłosierdzia i dzieł misyjnych.

Módlmy się do Boga za ich wstawiennictwem, abyśmy sami potrafili odkrywać bez lęku Jego wolę:

- św. Pawle Apostole – *módl się za nami.*
- św. Franciszku Ksawery
- św. Tereso od Dzieciątka Jezus
- św. Wincenty a Paulo
- św. Franciszku Regis Clecie
- św. Janie Gabrielu Perboyre
- św. Justynie de Jacobis
- św. Wojciechu
- bł. Mario Tereso Ledóchowska
- bł. Janie Pawle II
- Sługa Boża Paulino Jaricot
- Wszyscy święci i błogosławieni patronowie dzieł misyjnych

Zakończmy naszą modlitwę prosząc o przyście Królestwa Bożego:

Ojcze nasz...

Po odczytaniu orędzia następuje pieśń na zakończenie adoracji, błogosławieństwo ogólne. Następnie kapłan, jeżeli istnieje taka możliwość, udziela błogosławieństwa indywidualnego, jako znak posłania do głoszenia Ewangelii w swoim środowisku.

Pieśń na błogosławieństwo indywidualne:

Nie bójcie się żyć dla Miłości, dla tej Miłości warto żyć.

Opracował dk. Damian Wyżkiewicz CM